

Efter stk. 2 kan royalties imidlertid også beskattes i den stat, hvor de opstår, d.v.s. kildestaten, men hvis den retmæssige ejer af disse royalties er hjemmehørende i den anden stat, må skatten ikke være højere end 10 pct. af bruttobeløbet af de pågældende royalties.

Bestemmelsen om kildestatsbeskatning af royalties er en afvigelse fra OECD-modellen, der bestemmer, at royalties som hovedregel kun kan beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende, d.v.s. bopælsstaten. Danmark har accepteret tilsvarende bestemmelser i overenskomster med en række andre lande. Bestemmelsen findes således også i den gældende overenskomst med Singapore, hvor satsen dog er 15 pct.

Begrebet »royalties« er defineret i stk. 3. Royaltybegrebet er udvidet i forhold til OECD-modellen, idet det også omfatter vederlag for computer software samt for udleje af industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr. Danmark har accepteret en tilsvarende royalty-definition i overenskomster med andre lande. Den udvidede definition vedr. udleje af udstyr findes også i den gældende overenskomst med Singapore. Betydningen heraf begrænses dog nu af, at vederlag for containerudleje m.v. kun kan beskattes i udlejerens bopælsstat, jf. artikel 8, stk. 3.

Stk. 4 gentager princippet fra artikel 10, stk. 4, så royalties for rettigheder, der har direkte forbindelse med et fast driftssted eller fast sted, beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7 eller som indkomst ved frit erhverv efter artikel 14.

Stk. 5 bestemmer, hvornår royalties skal anses for at opstå i en stat.

Stk. 6 gentager det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 13. Kapitalgevinster.

Fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom kan beskattes i den stat, hvor ejendommen er beliggende, jfr. stk. 1.

Stk. 2 medfører, at det samme gælder for fortjeneste ved afhændelse af aktier i et selskab, hvis aktiver hovedsagelig, direkte eller indirekte, består af fast ejendom. Stk. 2 omfatter fortjeneste, som en person fra den ene stat opnår ved afhændelse af aktier - bortset fra aktier, der handles på en anerkendt børs - hvis mindst 75 pct. af aktiernes værdi direkte eller indirekte hidrører fra fast ejendom, der er beliggende i den anden stat. I såfald kan fortjenesten ved aktieafhændelsen beskattes i den stat, hvor ejendommen er beliggende.

Stk 2 findes ikke i OECD-modellen, men findes hyppigere og hyppigere i overenskomster. Baggrun-

den for reglen er, at stk. 5 medfører, at aktieavancer kun kan beskattes i den stat, hvor afhænderen er hjemmehørende. Uden særreglen i stk 2 kan stk. 1 om kildestatens ret til at beskatte fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom omgås ved at lade et selskab eje ejendommen og i stedet afhænde aktierne i selskabet.

Danmark udnytter ikke denne beskatningsret, idet der ikke er dansk begrænset skattepligt for så vidt angår aktieavancer.

Efter stk. 3 kan fortjeneste ved afhændelse af rørlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted eller et fast sted - eller af det faste driftssted eller det faste sted som sådant - beskattes i den stat, hvor det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

Fortjeneste ved afhændelse af skibe og fly, der anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan efter stk. 4 kun beskattes i den stat, hvor rederiet eller luftfartsforetagendet er hjemmehørende.

Efter stk. 5 kan andre kapitalgevinster kun beskattes i bopælsstaten.

Bestemmelserne om fortjeneste ved afhændelse af fly finder for SAS's vedkommende efter stk. 6 kun anvendelse for den del af SAS's indkomst, der svarer til den danske partners andel i SAS. Bestemmelsen er en parallel til bestemmelsen i artikel 8, stk. 4.

Artikel 14. Frit erhverv.

Artiklen omfatter fortjeneste ved udøvelse af frit (liberalt) erhverv af selvstændig karakter som f.eks. virksomhed som læge, tandlæge, advokat, revisor, arkitekt eller ingeniør.

Indkomst, som en fysisk person opnår ved udøvelse af frit erhverv, kan som hovedregel kun beskattes i personens bopælsstat.

Sådan indkomst kan imidlertid også beskattes i den anden stat (kildestaten), hvis personen til stadighed har et fast sted i den anden stat til rådighed til udøvelse af sin virksomhed.

Det samme gælder, hvis den pågældende opholder sig i kildestaten i en periode eller i flere perioder, der tilsammen overstiger 90 dage i en 12 måneders periode. Denne 90-dagesregel er en afvigelse fra OECD's anbefalinger. Danmark har accepteret tilsvarende regler i overenskomster med en række andre lande.

I begge tilfælde gælder, at kildestaten alene kan beskatte så stor en del af indkomsten, der kan henføres til hhv. det faste sted og den udøvede virksomhed i den anden stat.

Begrebet fast sted er ikke defineret i overenskomsten (i modsætning til fast driftssted). Normalt vil et